

KUKU - RIKU

TRI PRIČE
DRAGAN MARTINOVIC

Nekad davno mi smo bili slobodni,
ali smo jedni druge zarobili,
u tom ropstvu dok stvaramo bogatstvo
naš život postaje jeftiniji i teži.

Još smo premladi da shvatimo smisao života
i sada mi smo žrtve tog mladalačkog neznanja.

Vrijeme će nam donijeti zrelost a sa njom slobodu
u kojoj ćemo odrastati i shvatiti smisao života.

KUKU – RIKU

COPYRIGHT © DRAGAN MARTINOVIC 2023
SELPUBLISHING: DECEMBER 2023

NATIONAL LIBRARY OF AUSTRALIA CATALOGUING-IN-PUBLISHING ENTRY

KUKU – RIKU

MARTINOVIC, DRAGAN, AUTHOR
TEXT AND ILLUSTRATIONS © DRAGAN MARTINOVIC 2023
LANGUAGE: BOSNIAN, CROATIAN, SERBIAN

BUKEJLOVIC, SLADJANA, PROOFREADER
MARTINOVIC, TION, CREATIVE CONTRIBUTOR

ISBN 978-0-6457947-1-7 (EBOOK)

THE MORAL RIGHT OF THE AUTHOR HAS BEEN ASSERTED.
ALL RIGHTS RESERVED.

WWW.DRAGANMARTINOVIC.COM

THIS BOOK IS A FREE COPY ONLY FOR READING AND INFORMING.
THIS BOOK IS NOT FOR COMERCIAL USE IN ANY FORM OR BY ANY MEANS
WITHOUT WRITTEN PERMISSION FROM AUTHOR.

KUKU - RIKU BY DRAGAN MARTINOVIC

TRI PRIČE BY DRAGAN MARTINOVIC

KUKU - RIKU

SVIĆE NOVI DAN

BRISBANE 2023

PREDGOVOR

Odrastao sam na ulicama Sarajeva, ali to nije bilo dovoljno da napišem ove tri priče! Morao sam da se krećem i stalno korigujem kako me ne bi uljuljkala svakodnevica puna ponavljanja slatkih poznatih stvari što strašno liče na sigurnost.

Išao sam dalje, ulicama Jugoslavije, Evrope, Amerike, Australije i naučio mnogo. To je proces koji još uvijek traje i u kojem uživam.

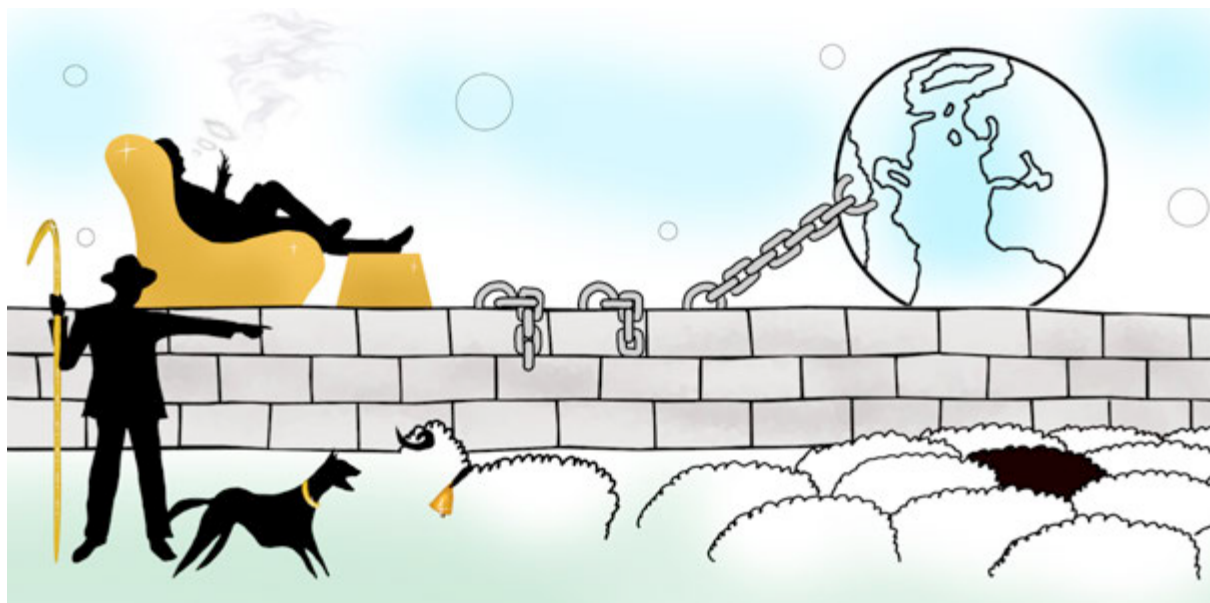
Na tom putu formirala su me saznanja i stalno su me podsticala na dalja razmišljanja. Uz ogromnu pomoć iskrenosti pokušam to saopštiti.

Na tom dugom putu svi koje sam sreo postali su dio mog života i obrnuto. Nikoga ne izdvajam niti se koga odričem, jer neću da narušim sklad koji smo svi zajedno postigli.

Bez mržnje i loših namjera, na putu ka boljem naoružani samo sa osmijehom bićemo povod za još mnogo priča, koje, siguran sam, može napisati bilo ko od nas.

A u svakoj sljedećoj priči život nam daje šansu da budemo bolji.

Dragan Martinovic

B E E E

SLOBODA IZRAŽAVANJA

Nekada davno ovce su slobodno pasle u prirodi.

Naišao je neki čovjek, zarobio ih je i dao ih je drugom čovjeku da se brine o njima. Tako je prvi postao vlasnik, a ovaj drugi pastir.

Pastir je primijetio da se ovce plaše vukova, pa je jednog uhvatio, redovno hranio i naučio kako da mu pomaže. Tako je vuk, zbog hrane, postao odani pastirski pas.

Zarobljene, ovce nisu mogle birati svoga predvodnika. Sada je to radio pastir stavljajući mu zvono oko vrata. Ovan je vodio stado za potrebe pastira i tako postao izdajnik svoga stada a, ovce mu zbog zvona dan-danas vjeruju i prate ga.

Pas je izvršavao pastirova naređenja i brinuo se da stado uvijek bude na okupu. Ovcama je preostalo samo da se guraju između sebe i da bleje.

I ... biznis je mogao da počne.

Vlasnik se brinuo o finansijama, pastir o stadu, a pas za red i mir. Bio je to posao bez rizika, apsolutno zadovoljstvo, jer su cijeli biznis, od samog početka ovce same finansirale svojim mlijekom, vunom, mesom.

Vidjevši to, drugi ljudi su počeli krasti od prirode i praviti svoja stada. A, kada više nije bilo slobodnih ovaca, počeli su da ih kradu jedni od drugih.

Vodili su ratove za pašnjake vjerujući da će pobjednik u tim ratovima postati vlasnik svih ovaca i pašnjaka.

Za ovce koje bi preživjele sve te ratove, svaka nova otmica bila je samo još jedna „nova normalnost“. Rođene u torovima, bez edukacije i kritičkog razmišljanja, bile su nemoćne da bilo šta promijene. Nastavile su da tiho umiru za potrebe biznisa.

Prevarene propagandom da su okružene ljubavlju i paznjom i da imaju najboljeg vlasnika, pastira, psa, stado i pašnjake, ovce dan danas vjeruju da im je jedini i najveći neprijatelj vuk.

I dok sam pisao ovu priču, basnu, bajku ili možda memoare, ni sam ne znam šta je ovo ... užasnut, prepoznah sebe među ovcima.

Al' neki unutarnji glas mi rece: ne to nisi ti, jer ove ovce nemaju zelju za slobodu.

SELO I GRAD

SMJENA PARADIGMI

Jednom davno, u jednom malom lijepom selu živio jedan seljak.

Primijetio je da seljaci koji su posvađani između sebe, neće da razmjenjuju proizvode. Ubacio se između njih, posredovao, riješio problem, i to je naplatio.

Nakon toga prestao je da se bavi poljoprivredom. Bavio se samo trgovinom i uvijek pazio da seljaci nisu baš u najboljim odnosima. (To je jako dobro za biznis).

Vremenom, selo je raslo, modernizovalo se i ulice više nisu bile blatnjave. Da bi pratili nove standarde, seljaci su trebali sve više i više novaca za izgradnju.

Gazda, kako su ga od milja zvali, je imao dovoljno da im posudi. Tako je biznis sa novcem krenuo, a seljaci su sve više i više posuđivali.

Novac se brzo gomilao, ali ... tako na gomili bio je mrtav. Trebalo ga je ulagati u sve što donosi više moći, ugleda i kontrole i Gazda je uložio u medije, kulturu, sport, razna takmičenja: npr. za najljepšu kuću, seljanku, seljaka, djevojčicu ili dječaka, kravu, kokoš, vrt, kukuruz, ma bilo šta ...

(Kažu, i u zlato, i u vojnu industriju, ali bolje da preskočimo ove "neprovjerene priče").

I ... u svim tim takmičenjima dijelili su nagrade. Baš te nagrade postale su san svih seljaka.

Seljaci su odlično pratili sve te modne trendove i takmičenja, čak su sami izmišljali nove, i tako su trošili sve više, i više.

Ko je bolji, ko ima veću kuću, ko ima bolja kola, konja, imanje ... i polako, takmičenje je ušlo u sve segmente života. Ništa nije ostalo nepokriveno.

Najuspješniji bi imali priliku da surađuju sa Gazdom i postali su seoska elita.

Kada god brzina obrta kapitala nije bila dovoljna da pokrije sve veće zarade i troškove poslovanja, Gazda bi posvađao seljake, a oni bi sve srušili, malo iskrvarili, ujutro se pomirili, ponovo podigli kredite i život bi išao dalje.

Standardi su stalno podizani, biznis se razvijao tako da je potreba za novcem bila sve veća.

Društvo oko gazde je raslo, zarade su bile sve veće, izazovi su bili ogromni, planirani finansijski uspjesi enormni i na dohvat ruke, ali - nije bilo dovoljno novca.

Gazda nije mogao reći da nema više novca, jer bi izgubio ugled, a nije smio da uspori igru da ga neko ne bi pretekao u biznisu.

Činio se to kao nerješiv problem ...

Ali, kako to obično biva, slučajnost ga je dovela do genijalne ideje.

Sjedeći u WC-u, dok je kidao jedan listić toalet papira ... bljesnu mu ideja !

Ozaren u licu, sa pantalonama na koljenima izleti vani, te počne vikati – eureka, eureka.

Ideja je bila zaista kolosalna, i nosila je rješenja za sve finansijske probleme u selu.

Obični papir može zamijeniti novac, jer i novac je papir.
Hm, još samo da ubijedi seljake da u to povjeruju.

Na papir je stavio pečat, suvi žig, zlatnu vrpcu, sve je stavio u lijepi folder, a službenika koji je izdavao papire, obukao je u tamno plavo odijelo i zakonom zaštitio ideju.

Na ovakvo dizajniranom papiru svaki iznos izgledao je potpuno stvaran.
Definitivno – novi način plaćanje papirima bez pokrica i bez limita je bio najveći izum od postanka Svijeta.

Od tada je samo dio papira bio za toalet, drugi je bio za mjenice, čekove, hartije od vrijednosti, dionice, ugovore ... itd.

Sada je bilo dovoljno novca, i Gazda je oborio kamatnu stopu, čisto da isproba pronalazak.

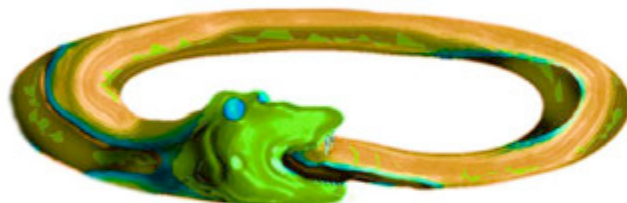
Uživao je gledajući razdragane seljake kako sve ruše, čak i dobre kuće da bi pravili još veće, skuplje, sa novom infrastrukturom i obezbjeđenjem ...

Da seljaci ipak ne zarade previše, i da ima kontrolu nad njima, napravio je tržište. Postignuta je kontrola kupovine i prodaje. Svi koji su regulisali tržište, uživali su.

Sa novim načinom plaćanja Gazda je kupio sve banke, osiguranja, vojsku, policiju koji su mu garantovali obezbjeđenje plaćanja. Nastavio je da kupuje sve uspješne i strateški važne kompanije, nekretnine ... a seljaci su ga u svemu podržali, jer njima je bilo važno samo da se njihova takmičenja nastave.

Uticao je Gazda u svaku poru života sela.

Napravio je zakon kojim je štiti svoju imovinu, a seljaci su taj zakon bez razmišljanja prihvatili. Od tada, ko ne može da vrati novac, Gazda mu uzme imovinu. Nakon toga, seljak je svečano promoviran u proletera.

Da bi pokazao svoju dobrotu, Gazda je napravio jeftine objekte gdje su živjeli proleter, uz simbolično plaćanje rente, koje je vremenom izgubilo svaku simboliku, i ostalo samo golo plaćanje.

Zbog stalne želje za većom zaradom, Gazda je dizao kamatu, a kada digne kamatu, tada seljak odustaje od dizanja kredita - jer je skup.

Bez novih kredita tržište je mrtvo, a kada je tržište mrtvo - nema zarade, što znači vrijeme je za nova ulaganja.

Tada Gazda uloži sasvim malo novca da podijeli seljake na lijeve i desne, na pametne i glupe, svijetle i tamne, muške, ženske, djecu i odrasle, po krvnim grupama, ABCDE+ i još mnoge, mnoge druge podjele...

Tako podijeljeni, seljaci se plaše jedni drugih i žive u strahu. Prave manje sukobe koji, kao po pravilu, "neočekivano" prerastu u ratove.

Ratovi se obično smire kada je dovoljno imovine uništeno i prvo jutro poslije rata, pred gazdinom kućom je ogroman red. Seljaci došli po kredite.

Gazda pomaže koliko god može, ali traži malu garanciju, jer uništene kuće ne vrijede više kao prije. Seljacima je to potpuno jasno, čak se osjećaju krivim za sve.

Svi sigurni u dobru namjeru Gazde pristaju da zemlja na kojoj su kuće, bude hipoteka za kredit. I obnova počinje.

Dolaze u pomoć proleter, svi imaju posla i ponovo se kunu da više nikada neće ratovati.

Zemlja pod hipotekom, kuća na kredit, a seljaci pjevaju: "Napokon smo svoji na svome"!

Neki će uspjeti otplatiti nove kredite, ali mnogi neće. Na TV-u, i novinama su stalno uspješni, tako da niko nema vremena da razmisli, i da sagleda realno situaciju.

A seljaci, zaljubljeni u novac, smijali bi se svima koji su mislili drugačije.

Gazda je finansirao sistem edukacije koji je isključio svaku mogućnost kritičkog razmišljanja. To je bio eldorado za srednju klasu, jer je otvarao ogromne mogućnosti u njenim omiljenim statusnim igrama.

Igra "ima posla - nema posla" je bila zabava za nižu klasu, koja se uporno nadala da će je svaki sljedeći kredit izvući iz svih dugovanja.

Korumpirao je skoro sve glave porodica u koje su seljaci imali povjerenje, tako da je korupcija ušla u svaki segment sistema i nije se više mogla kontrolisati. To je dovelo do totalnog finansijskog kolapsa.

Seljaci nisu bili svjesni kolapsa jer su mediji i banke to uredno sakrivali, a zbog hiperprodukcije svega i svacega cinilo im se da zive u izobilju.

Gazda zna o cemu se radi ... novac kao mjerilo vrijednosti vise ne postoji.

Da bi sakrio kolaps, odlučuje se na posljednji korak, da zvanično ukine novac tako sto će ga učini nevidljivim !?

(Zamjena za novac je digitalna forma koja dobija rok trajanja i postaje idealna za totalnu kontrolu stvaranja vrijednosti i akumulacije kapitala).

Uz to saopštava da ekološki sistem ne može podnijeti današnji broj seljaka, i da će nauka učiniti sve da smanji populaciju na jedan mali i održivi broj ...?

I ... u selu je, po ko zna koji put, zavladao strah. Ali ... !!!

Kako je broj proletera brzo rastao selo je postalo mali slatki grad, seljaci su postali građani, ali svijest građana još se nije u potpunosti razvila u ovim novim uslovima.

Ipak ... počelo se razvijati kritičko razmišljanje.

Na jednoj strani, Gazda želi da vlada zauvijek, pa koristeći savremenu tehnologiju, hoće da spriječi nastanak grada. Ima ideju da selo pretvori u jedan moderan, veoma lijep i human zatvor u kome seljaci neće imati ništa, ali biće sretni !?

A, na drugoj strani, koristeći istu tu savremenu tehnologiju, život kroz novu paradigmu stimuliše razvoj grada. Tako se formira odgovarajuća gradska svijest koja je preduslov za slobodni razvoj grada.

Gazda se plašio baš toga. Znao je kako sa seljacima, ali sa građanima, to je išlo nekako teže.

Zato je kroz medije uspavao građane, a doktore platio da ih drže uspavane. Svim kompanijama koje nisu bile u njegovom vlasništvu, platio je da obustave rad. To mu je dalo privid da samo on postoji.

Potrošio je svoje bogatstvo, ali i ugled. Još mu je preostalo da potroši vrijeme. I evo ... sat kuca, život ide dalje, a grad polako nastavlja da se organizuje i razvija.

PS - U ovoj priči seljaci i građani su isti ljudi, a selo i grad imaju istu važnost jer su karike lanca koji povezuje prošlost i budućnost. Bilo koja da pukne - odosmo svi u pizdu materinu.

BOG I ATEISTA

IMA BOGA - NEMA BOGA

07:20 PREDGOVOR

Mnoga zbivanja kroz istoriju stvorila su mi sumnju, pa sam želio da provjerim i istražim mnogo šire, dalje, dublje nego što su mi to nauka, tehnologija i religija bile u stanju da saopšte.

Moje nepovjerenje prema institucijama je vremenom raslo. Stvorio ih je i razvijao cijeli ljudski rod za opšte dobro, no vremenom one prerastaju u svoju suprotnost i odvajaju se od ljudi. Tako njihova upotreba postaje zloupotreba.

Zato na kraju svake etape razvoja, ljudi ruše institucije i oslobađaju ljudski um za daljnji razvoj.

12:03 UVOD

Tek kada sam se odvažio da razmišljam, osjetio sam slobodu i počele su mi se dešavati divne stvari koje mi ranije nisu bile dostupne, ili čak nisam znao ni da postoje. Tako sam došao u priliku da zavirim u prostranstva koja nije moguće otkriti boravkom na jednoj planeti.

Mnogi susreti, dijalози i doživljaji polako su razvijali potpuno nove načine razmišljanja, koji su me doveli u jedan prostor u kome nikada nisam bio, a ipak mi je izgledao tako poznat.

Tu je sve počelo.

Osjećam obavezu da prenesem svoje iskustvo, nadajući se da će to osvježiti naša razmišljanja i pomoći našem daljnjem kreativnom radu.

06:45 SPOZNAJA

On je kreator.

Može sve da vidi, čuje, osjeti i da reaguje. Njegova je riječ uvijek zadnja.

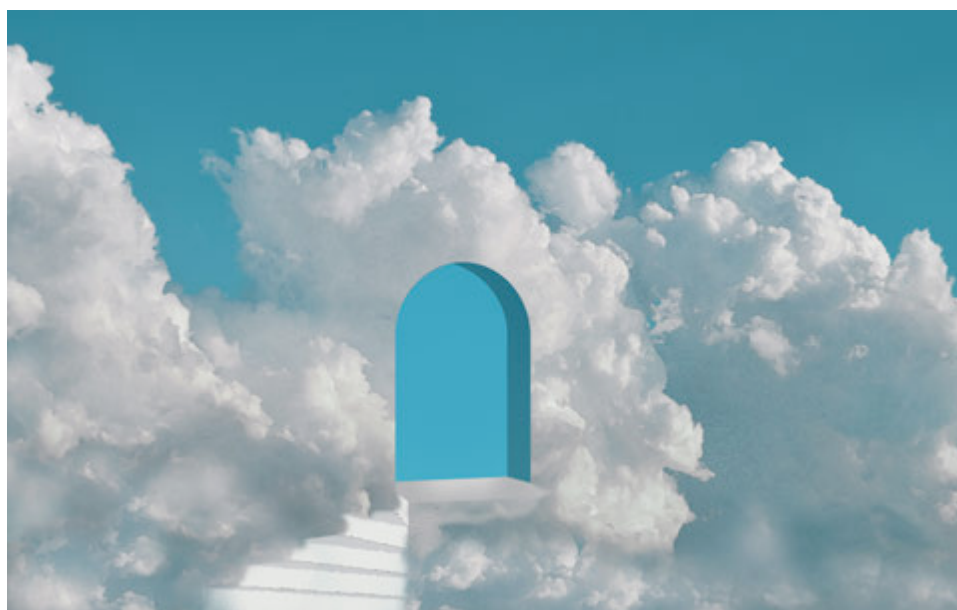
Ipak, ne voli da kažnjava jer kažnjavanje je negativna energija i ometa ga u kreiranju.

Već nakon prvog našeg susreta odlučio sam da stavim tačku na rasprave "ima Boga - nema Boga".

Eto, za one koji misle da Bog ne postoji: Ima Boga, provjereno. Dodirnuo sam ga, znam taj osjećaj, ali nemam materijalni dokaz. Često sam u kontaktu sa njim i u veoma dobrim smo odnosima.

A, za situacije kada iz nekog razloga ne možemo biti u kontaktu, Bog kaže: Kada si iskren prema sebi ili prema drugima, tada komuniciraš sa mnom, i ovo važi za sve ljude na planeti.

Reci svima, ISKRENOST je password za naše razgovore.

06:22 O BOGU

On je ostao sam - nema više porodice, nema nikoga.
Jedan i Jedini.

On je hrabar, uvijek u pokretu, posla preko glave, uz sve to stalno nove kreacije i nikada umoran od posla. On je vrlo pravedan i uživa u pravednosti.
Sve rješava na najbolji mogući način.

Ne druži se mnogo, jer ima ružna iskustva i kako kaže, svi bi se družili iz koristoljublja, bez iskrenosti, topline, opuštenosti i spontanosti.

Vrlo je zabavan, vrlo duhovit, uvijek govori sa toplinom - to se ne može izmjeriti ni celzijusima ni farenhajtima ... to je jedna ugodna božanska toplina.

Vrlo je obrazovan ... na primjer, kako samo govori francuski - to je nevjerovatno, Francuzi kad bi čuli ne bi vjerovali.

On govori, u stvari sve jezike, da, sve jezike perfektno govori, ali eto mene je sa francuskim baš onako – fascinirao.

Uvijek je spreman za razgovor, a način kako priča je božanstven.

Misli su mu potpuno čiste, iskrene, a kada govori nikad ne zastajkuje. On ne traži izraz, uvijek ga ima ... Bummm, i kaže. To su uvijek vrlo jednostavne riječi, logične i lako se sklapaju u rečenice, nešto kao LEGO ili IKEA.

I šta je još kod njega dobro, moram naglasiti - ima dobru memoriju, moć zapažanja i veoma brzo reaguje. Zbog konverzije vremena u naš sistem, nama se čini da je strašno spor. U stvari On nas pusti svojih par dana da sami nađemo put, a nama se to rastegne pa izgleda kao hiljade godina.

Ipak, željan da saznam što više o njemu, pitao sam ga kako je On nastao? On ležerno odmahnu rukom i reče da je sam sebe kreirao!? ... Ja malo zbunjen, upitah ga kako je to moguće?

On se malo zamisli i pogleda me malo čudno i prošaputa: Jebi me ako znam!? (To me strašno zbunilo i zaprepastilo – baš nekako u isto vrijeme.)

22:03 ISHRANA

Pazi na ishranu. Taj njegov odnos prema hrani je nešto što bih volio da prenesem na planetu. Umjerenost iznad svega, pa hranljivi sastojci i njihov omjer – fascinantno.

Kada ruča, pa to je u isto vrijeme skromno i dostojanstveno, zaista u jednoj svečanoj atmosferi. Sa kojim poštovanjem i ljubavlju kida komad hljeba, pa sve te boje koje stimulišu probavu, to je prava nutritivna harmonija.

Sva ta jela ne liče na burger, pizza, spageti ... ali su ipak izuzetno ukusna. Sve su to božanska jela – organik, lako se vare, a ne debljaju. Ma zato je Bog fit i dugovječan. (O količinama je nepristojno da ovdje govorim).

Pa, svi ti nazivi jela - znam ih sve, ali nema potrebe da ih nabrajam, jer to bi nam samo uzelo vremena, moglo bi zbuniti više generacija, a, ova priča bi tada više ličila na jelovnik.

To bi tražilo da svi aktivno učestvujemo u diskusiji, pa bi moglo doći i do oprečnih mišljenja, a baš takve situacije budale koriste kao razlog da započnu rat.

Zato neću više da govorim o jelima.

17:01 KAKO FUNKCIONIŠE

Bog je zauzet dan i noć, jer mora da vidi sve. To je strašno naporno, ali ... On uspijeva.

Ipak, ponekad mu nešto promakne. Tada mi kažemo: I Bog je digao ruke od nas.

Tako sam i ja govorio sve dok nisam vidio ogromni prostor kojim Bog vlada 24 sata na dan. I to radi bez plate, bez pauze, bez godišnjeg odmora, bez dana bolovanja, bez Unije da ga brani ... (zaboravio sam – i bez toplog obroka).

Ma, to može samo Bog.

On mi je to objasnio: Dragane, tvoje tijelo je sastavljeno od ogromnog broja ćelija, ti ih nikada nisi vidio, osjetio, niti kontaktirao bilo koju od njih, ali vodeći brigu o svom zdravlju, ti se brineš za svaku od njih.

Eto, tako ja radim u ovom prostoru sa svojim kreacijama.
(Da li znaju religija i nauka o ovome, i ako znaju zašto ćute?)

Pomislih možda (?) ovi što nas plaše sa Bogom ili nam nude njegovu zaštitu, koriste jednostavnu biznis formulu: Strah + Oprost = Profit.

23:45 KAKO IZGLEDA

Interesuje vas kako fizički izgleda ... odmah da vam kažem, neopisivo lijepo. Na zadovoljstvo svih nas, jer On je izgledom veoma prilagodljiv. U stvari Bog nam dozvoljava da ga svako na svoj način zamišlja i doživljava.

Rekao sam mu da ga obično zamišljamo kao sijedog starca, koji je negdje daleko u oblacima i pazi na nas. On se od srca nasmija i reče: Star i daleko, ha?
To bi vi voljeli, da sam nemoćan ili da me nema, da se ne bojite ničega ... Dragane, Dragane.

Gledam ga dok mi to govori, vesele boje sa puno zvijezdica, ogrtač od velikih galaksija (krupni dezen), pa ta kratka kosa, sve to zajedno ga čini mnogo, mnogo mlađim.

Iskreno, ja sam ga drugacnije zamišljao, ali ovo je predivno što vidim.

Pun je detalja, eto samo taj divni prsten na ruci, sa Mliječnim Putem umjesto dragog kamena ... nezamislivo, a tako realno. U stvari uvijek smo mu blizu, to strašno godi.

On je uvijek ukusno obučen i vrlo jednostavno, za razliku od nas koji se trudimo da složimo boje, brendove, stilove i trendove.

To je garderoba koja je potpuno prirodna i odlično mu pristaje. Sve prirodni materijali. I ... Bog izbjegava sintetiku.

01:44 SLOBODA ORIJENTACIJE

S vremena na vrijeme voli da bude sa djevojkama. Tajnovit je, ne voli da priča o njima, ali ja sam imao čast da upoznam neke od njih. Otkad ga ja znam, nije imao ozbiljniju vezu.

Te djevojke su divne, prelijepo, božanstvene. U stvari, to su sve Boginje. Njihova ljepota ne može se porediti sa našom zemaljskom ljepotom. Definitivno – ne.

Čak i najljepše na zemlji ne mogu se porediti sa božanskim ljepoticama. (Istina, nađe se poneka ružna ... ali, te su stvarno simpatične).

A nekada ... tako mi je On rekao, poželi nešto drugo ... nekad su to neki dečki, nekada umiljate životinjice, nekada predivno cvijeće ili romantični vjetar, zašto da ne! ... A, nekada jednostavno uživa sam sa sobom. (Ta njegova briga, iskren i blizak odnos prema svemu što je stvorio, zaista fascinira).

U tim trenucima njegove ushićenosti, vibracije se šire prostorom i kod nas se tada dešavaju poplave, cunamiji, vulkanske erupcije, zemljotresi ... a nauka ko nauka, za honorar, titulu ili beneficije, to nam tumači potpuno drugačije.

20:18 MATERIJALNE VRIJEDNOSTI

On nema automobil, nema kuću, bazen, novac, bankovnu karticu, dionice, skupocijeni nakit. On nema ništa za šta se mi cijeli život bijemo, strahujemo i umiremo.

Sa vidljivim zadovoljstvom, reče: Najvažnije mi je da gradim sebe i da oplemenjujem prostor oko sebe, jer što sam jači i bolji, više mogu pomoći drugima, ili čak popraviti nešto ako sam pogriješio.

Ostao sam fasciniran tom božanskom voljom da se stalno uči, a tek ta njegova spremnost da prizna grešku ... to je grandiozno.

Svi znamo da je bezgrešan, a, On ipak ostavlja to kao mogućnost.
(Izgleda, u našem kosmosu samo ljudi nikada ne prave greške?)

I još kaže: Vi ste u toj fazi razvoja kada se još uvijek tražite, i u tom traženju vi ste još uvijek nesvjesni pravih životnih vrijednosti. Niste u stanju da sagledate izobilje koje sam vam podario, već u neopravdanom strahu stalno otimeate i nanosite bol jedni drugima.

Kada sazrijete kao društvena bića živjećete u zajednici u kojoj ćete sami pronaći svoje mjesto i biti korisni, i samim tim i sretni. Do toga je još dug put, ali vi ste već na njemu. Sigurno ćete stići.

05:55 KAKO SMO SE SRELI

Sjećam se tog prvog našeg susreta, ja sam gledao u njega kao u Boga, a, On mi kasnije reče da je On stvarno Bog! Ja sam imao neki osjećaj da smo se slučajno sreli, a onda mi je On potvrdio da je to bilo zaista slučajno.

Nisam mu baš odmah povjerovao, iskren da budem, mislio sam da je vještačka inteligencija, halucinacija, mladalačko ludilo.

Ali, kada mi je rekao: Mene ne interesuje da li ti vjeruješ u mene ili ne, meni je samo važno da se razumijemo. Tada sam bio siguran, to je Bog.

Za mene je to bio i ostao jedan neopisiv doživljaj, i od tada kroz život uglavnom pratim svoj osjećaj koji me i doveo do njega.

Kasnije dok smo pričali, On mi kaže: "Znaš Dragane" ... Hej, On zna moje ime! Ja lebdim. Ili, priča mi nešto o čemu ja nisam imao pojma tada, ma odmah mi je bilo jasno - On sve zna.

Taj razgovor sa njim mi je strašno godio. Ja sam tada bio mlad, zelen, nesiguran u sebe, željan dokazivanja, sklon sanjarenju, i ko zna šta sve još ...?

Elem, da vas ne gnjavim sa detaljima, kroz dugogodišnje druženje došli smo na ovu današnju relaciju da smo, malte ne, ravnopravni. U stvari nismo, ali kao da jesmo. Hoću da kažem, normalno pričamo, ne gleda me odozgo, skroz korektan odnos.

Još me iznenadio kada sam htio da kleknem ispred njega, a, On me uhvati ispod ruke i reče: Ustani, Dragane, neka kleče oni što se osjećaju krivim.

Malo mi je to grubo zazvučalo, pa mu rekoh:

Nemoj tako, molim te, ljudi ti vjeruju, mole ti se, i zato kleče. On nastavi: Ja nisam nikome rekao da treba da kleči, to ste vi izmislili. Tako im se nabacuje osjećaj krivice, a, da li su zaista krivi ili ne, moraju se probuditi, i moraju se to zapitati sami.

(Ma - dobro kaže, a kod nas niko se ne preispituje, lakše je klečati).

12:30 O MOJOJ MALENKOSTI

Pitao me imam li CV? Rekoh da imam, ali u CV-u nemam značajnih stvari kao što su npr. preporuke cijenjenih eksperata, uspješnih kompanija, velikih djela, pa sam odustao da ga pokazujem. Zato sam kroz život obično radio mnoge druge poslove.

A, šta to nije dobro u tvom CV-u?

Ja mu sa osmijehom rekoh: Ne znam se predstaviti tako da me neko poželi.

Dok sam to govorio On uze moj CV, otvori ga, a u CV-u jedna jedina rečenica o meni! Mislim da ju je prvo pročitao u sebi, malo se nakašlja, podiže jednu obrvu, te pročita naglas:

“Cijeli život sam tražio gdje ima šege, a kada bi je našao, ostajao bi do ujutro i uživao, a tamo gdje nije bilo šege, ja sam je pravio pa bi opet ostajao do ujutro i uživao.”

Bravo Dragane, zaista neobičan CV, a onda podiže pogled, naglo se uozbilji i reče: Tvoja iskrenost je širom otvorila moja vrata, ali je zatvorila mnoga druga.

Jer takav kakav jesi, možda smetaš u biznisu, ali si ljudima u životu veoma potreban. I ti to znaš i nosiš veoma dobro. Ja sam ti zahvalan na našem prijateljstvu.

(Ja još uvijek ne znam, da li se zezao sa mnom, ili je ovo ozbiljno rekao).

19:04 ○ PLANETI

Prvo pitanje koje sam mu postavio kada smo se sreli, bilo je, kako smo nastali?

On s osmijehom reče: Polako, saznaćete!

Ja nestrpljivo ponovih: A, kada?

On se nasmija i reče: Eto vidiš Dragane, nestrpljenje je karakteristika mladosti, čekajte, saznaćete, još ste mladi.

Pa mi objasni: Dijete koje još nije prohodalo ne zna, niti može da shvati kako je došlo na svijet.

Tako je i sa vama, toliko ste mladi da još nemate sposobnost zrelog promišljanja i shvatanja samog nastanka.

Koliko god mislili da ste super razvijeni, vi ste tek nekoliko civilizacija stari ... još uvijek ste mala djeca. Igrajte se i kroz igru učite.

A, onda sa nekom toplinom u glasu nastavi: Sjećam se, prije nekoliko godina kada sam pravio sunčev sistem, Zemlju sam odmaknuo od Sunca taman toliko da bude idealna za život.

Pažljivo sam u nju stavio sve potrebne elemente za razvoj života. Onda sam pozvao Prirodu, njoj se svidjelo, i organizovala je život.

Dan danas ona to radi odlično, a vaše je samo da kroz igru i edukaciju uživate u otkrivanju mojih tajni, koristeći izobilje darova prirode.

Priroda nije vaš neprijatelj, nemojte da se borite protiv nje. Ne možete je pobijediti. Vi je samo možete privremeno otjerati, a kada vas ne bude, ona će se vratiti. Ona je vaš najveći prijatelj i bez nje nema vas.

I nastavi: Vi ste slijepi za izobilje koje vam ona daruje, i uporno tražite sreću u otetom od drugih. Ona to vidi i svaki put kada hoćete da je prevarite, ona će vas surovo kazniti.

Baš zato sam stavio Mars blizu vas, da vas stalno upozorava kako to izgleda bez Prirode.

05:08 VJEROVANJE

Da, da, još mi reče da često sluša naše molitve. Kaže tako ga golicaju po cijelom tijelu da baš uživa, a da mu je najsmješnije kada čuje za šta ga sve mole, i ko ga sve moli.

Vremenom, to je prešlo svaku mjeru, izvini Dragane, ali stvarno nema smisla toliko kukati i moliti, a uvijek isto raditi ... ma, hajde molim te, odmahnu rukom, a kada Bog odmahne rukom sve zvijezde zatrepere.

(Ovo sa zvijezdama bas zvuči poetično ili patetično, nisam siguran kako se kaže, još sam u dilemi).

On nastavi: Zato sve provlačim kroz Crne Rupe, da se energetski prečisti i izađe negdje kao divna pozitivna energija, koju koristim dalje u mojim kreacijama.

Bog svim ljudima koji vjeruju u njega, i koji od njega očekuju pomoć, toplo poručuje: Budite jaki. Nemojte od mene ništa očekivati. Uzđajte se u se i u svoje kljuse. Amen.

Kada je to rekao, ja se sjetih bezbroj situacija kada su mi drugi pomogli, i nekih kada mi niko nije pomogao. Nisam tražio pomoć od Boga, i evo me, živ sam i idem dalje.

I dok sam to vrtio u glavi napokon skontah: Aaaa, to On hoće od nas!
Da budemo jaki i pomažemo jedni druge!

03:33 O LJUDIMA

Ustade, ode do galaksije gdje mu je kuhinja, zadrža se trenutak ili par godina, nisam siguran, i donese nam po kafu.

Sjede, otpi gutljaj i spuštajući šoljicu na sto pun uzavrelog sazviježđa u formiranju (da se kafa ne hladi), nastavi: Dragane, ja sam svim ljudima dao mozak, a šta oni s njim rade, pa nije do mene.

Rekao sam mu da ima i dobrih korisnika mozgova, i da su to pojednici zaslužni za neka dostignuća.

On se nasmija i reče: Dragane, ne nasjedaj, to su gluposti.

Ja sam skočio na noge i rekao mu: Izvini, nisi u pravu, još sam htio da mu nabrojim neke značajne gradske, nacionalne i svjetske nagrade da vidi da griješi a, On samo pokaza rukom da ne pričam dalje, i prijeteći kažiprstom, nastavi:

Dostignuća su uspjeh svih ljudi na Planeti, a ne njih nekoliko koje vi odaberete i nagradite, jer ja sam vas kreirao kao cjelinu.

(Kako sam se glupo osjećao što sam uopšte spominjao nagrade, a šta li bi mi tek rekao da sam spomenuo copyright ...?).

Očigledno nedorastao da raspravljam sa Bogom, a ipak željan razgovora, nastavih:

Umjetna Inteligencija (AI) je posljednje dostignuće ljudskog uma i kažu da će zavladata svijetom, reproducirat će sama sebe, tako da čovjek postaje suvišan, ili u najboljem slučaju rob.

Nasmija se grohotom: Pa to je samo još jedna u nizu prevara koje radite jedni drugima. Hej! Zar ne vidiš? Pa, vi uporno držite jedni druge u strahu, zloupotrebljavajući sve što bi trebalo da bude dobro za vas.

I, zapamti Dragane, čovjek sa svojom kreativnošću je nezamjenjiv

24:00 ON NAMA NIŠTA NE VJERUJE

Neki dan me pita koliko nas ima, rekao sam da nas je 8 milijardi. On u nevjerici vrti glavom. (Vidim ja, On nama ništa ne vjeruje).

Kaže: Eto, moj Dragane, od toliko ljudi na planeti, ja sam samo s tobom dobar, zar to nije tužno. Pored toga što smo ovako bliski, ti mi se nikada nisi molio, nikada ništa tražio.

Ma ... nasmijah se, ništa mi nije trebalo. Sve si mi dao kroz ljude, pogotovu kroz rodbinu i prijatelje. Nenaviknut na iskrenost ljudi, a ganut mojim odgovorom, oči mu se napuniše suzama.

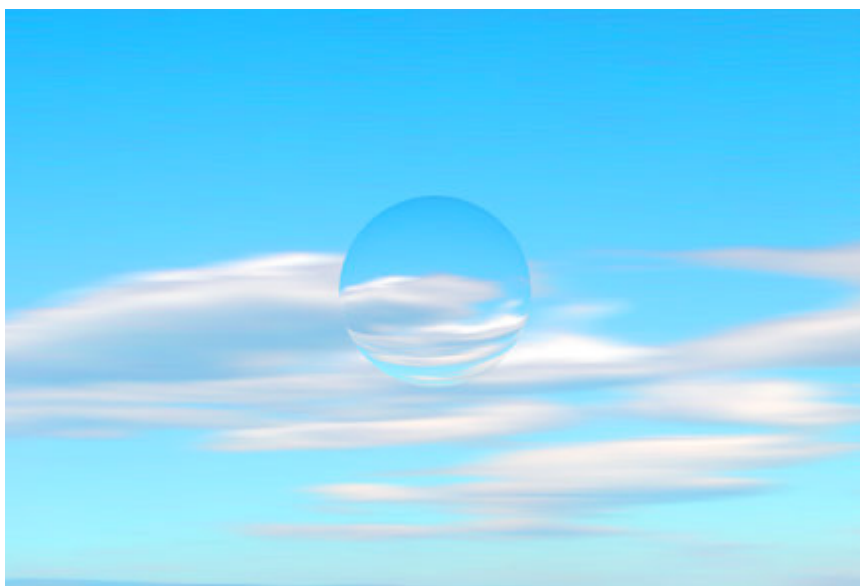
Tu se ja bacih na koljena i sklopih ruke, baš kao u filmovima: Bože, nemoj molim te plakati. Znaš da će na Zemlji pogrešno interpretirati tvoje suze, nešto kao topljenje leda na Grenlandu, ili slično. Ti znaš da mi sve izvrćemo ...

On se nasmija, obrisa suze nekim oblačićem, klimajući glavom reče: Ma, znaaaaam.

Otvoreno sam mu rekao, maltene u lice, da se klima na zemlji mijenja i pitao, da li ima neki savjet ili rješenje za to.

Ne nasjedaj na razne priče o klimi. Valjda ste do sada naučili da su svaki sat, dan, svaka sezona, godina, svako desetljeće i stoljeće drugačiji. Oscilacije su normalne, i ponavljaju se u nekim ciklusima.

(Možda Bog ima pravo? Ja se sjetih jedne hladne zime, a naredna nije bila tako hladna.)

00:09 ZAŠTO ODBIJA DA NAM POMOGNE

Kada sam ga zamolio da nam pomogne da se bar malo manje ubijamo, odbio me rekavši: Dragane, ti znaš koliko si mi drag i koliko te poštujem, ali molim te, ne traži to od mene.

Pogledaj šta radite. Razapeli ste Isusa prije par dana (jer Božiji dan je oko 1000 godina).

Hej ... ubili ste mi dijete, razvalili porodicu, rane su još svježije ...

A, vi ga još uvijek držite na križu, plašeci tako i sebe i druge ... Užas.

I nastavljate da to radite jedni drugima. Ništa niste naučili.

Samo ponavljate - Oprosti nam Bože, mi ne znamo šta radimo. Sramota.

Zanimjih. Ukočih se. Nastade tišina.

A taman sam izvadio spiskove sa milijardama ljudi ubijenih poslije Isusa, a neki od njih u ime Isusa, kao dokaz koliko smo zalutali i koliko nam je potrebna njegova pomoć, ali ... posramljen oborih pogled, i vratih spiskove u džep.

Krajičkom oka je vidio da nešto krijem, te me tužno pogleda, i reče: Pogledaj sve te granice, nacije i relacije ... nemam volje da pričam o tome.

Vjerovatno zbog toga izbjegava da pomaže ljudima na neki prostački i bezveze način. Ono ... da nekom šapne lutrijski broj. Ma, jok. Niti pomaže niti kažnjava.

On to radi na fini način, božanski. Nama je prepustio da se molimo i ispovijedamo jedni drugima, i dao šansu da kroz obostrano razumijevanje, popravimo sve što mislimo da treba popraviti.

Kaže: Prije sam pomagao, ali znaš i sam da je Mliječni Put mahala. Odmah je išla priča, lako je njima, njima je Bog pomogao.

Onda tračevi po okolnim galaksijama i ... svi navalili na mene, pomozite nam, pomozite nam, pomozite nam ... Počeli su da me guše, jedva sam se izvukao iz svega toga. Od tada - distanca.

(Kakva očaravajuća prisebnost, poznavanje materije o kojoj se govori, a Boga mi, i vidovitost).

03:15 BOG I ATEISTI

Rekao sam mu da ljudi zamijeraju sto je pomiješao lijepe i ružne stvari u njegovoj kreaciji, i da to kviri sklad. Nasmija se i reče: Ne postoji sklad lijepog.

Dragane, sklad je kada su ružno i lijepo zajedno, kada funkcionišu i čine dobro. To je perfekcija kojoj težim u svim svojim kreacijama.

Dobro, ali zašto onda ne reaguješ na velike katastrofe koje kvare sklad, a za koje nije čovjek kriv?

On zanijem. Nakon kraće pauze, nastavi: Dragane, nekada nešto pukne u isto vrijeme na dvije različite strane ovog mog ogromnog porostora, a ja, zatečen situacijom, ni tamo - ni vamo. Uhvati se za usta, baš kao da je htio opsovati.

(Vjerovatno mi se učinilo jer svi znamo, Bog ne psuje).

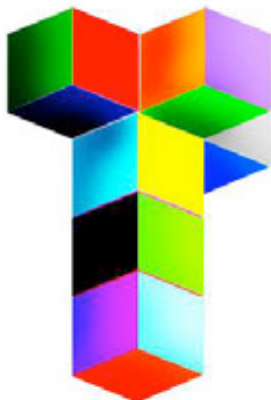
Sleže ramenima i nastavi tužnim glasom: Eto, takve trenutke su iskoristili ateisti i rekli da ja ne postojim? U početku me to strašno zaboljelo, danima nisam mogao da radim, a oni su baš te dane iskoristili kao argument, da ubijede mnoge ljude - vidite da nema Boga.

Bilo mi je strašno teško, tada sam pozvao razum u pomoć, i tako uspio da sebi objasnim da sam kreiranjem dao slobodu svima, i da su ateisti dio te slobode.

I od tada ja više nemam problem sa tim da li neko vjeruje u mene, ili ne. Vi drugačije razmišljate, od tih problema uporno pravite veliki biznis.

(Oduševio me kako jednostavnim, logičnim razmišljanjem dolazi do univerzalnih rješenja).

Ja sa divljenjem, prošaputah: Ko te zna slušati, ima šta naučiti.

04:25 KAKO SE POSTAJE BOG

Jednom smo se sreli baš kada je počeo jedan od mnogih ratova na planeti. Zašto ovo radite? Zašto ubijate jedni druge? - upita me tužnim glasom.

Umoran od istorijskih laži "Ko je prvi počeo i ko je kriv", probah mu to ukratko objasniti: Zato što neki misle da vrijede više od drugih, da su Bogovi i vjeruju da će im novac, moć i nauka omogućiti da vladaju i da žive vječno.

On se slatko nasmija i reče: Ali, vladar se ne postaje novcem, silom i ubijanjem, već dobrim djelima i dobrim kreacijama kroz mnogo, mnogo generacija.

Zar misliš da bih ja bio Bog sve ovo vrijeme, da vladam silom, i da su mi namjere loše.

Stavi mi ruku na rame, i uzdahnu: E, moj Dragane ... vi bi sve na silu.

Rekoh mu da nisu svi takvi, i da ima mnogo Normalnih ljudi koji su uvijek najveće žrtve u tim stradanjima. Život ide dalje, i mi danas postojimo samo zahvaljujući, baš tim divnim Normalnim ljudima.

(Naježih se od istine i surove stvarnosti, dok sam ovo govorio).

18:19 O NOVCU

Kada sam ga pitao šta misli o novcu, samo mi reče: Majke ti, Dragane, jesi li to i ti poludio?

A, onda nastavi: Ako novac zaista ima toliku moć, zašto ga ne koristite da riješite sve probleme. Šta ću vam ja ako imate novac?

(Taman sam ga htio pitati da nas pogura finansijski ... ali, odustadoh).

On nastavi, više za sebe ... Finansijske pandemije su nešto što vas redovno i najgore pogađa i ubija, a vi se plašite virusa i bakterija koji su potpuno prirodni, i dio su života koji sam kreirao.

Od samog početka sam im dao zadatke, i oni to prefektno rade. Ne mogu nestati, niti biti uništeni. Jedino ih vi možete zloupotrijebiti, a to već nije do njih!

(Prešutio sam mu šta smo mi sve do sada zloupotrijebili, i šta smo sve u stanju zloupotrijebiti).

16:14 O KOSMOSU

Rekao sam mu da nauka zna dosta o kosmosu, i da svi znamo da je skoro, pa beskrajan. Toplo se nasmijao, prijateljski me zagrlio, i umirujućim tonom prošaputa: Ma, nemate vi pojma. To što vi zovete kosmosom je samo djelić moje ukupne kreacije.

Tada me odvede na sami rub prostora gdje smo lebdili, a u daljini se veselo vrtjelo mnogo kosmosa. Pokaza rukom: Vidiš, od tamo do tamo, sve je to moje, pohvali se. (Inače je skroman, ali nekada ga malo ponese ...).

Od tog prizora ja sam ostao zaprepašćen - zauvijek.

A, ono ostalo? – upitah ga za ono što nije pokazao rukom. On samo sleže ramenima i odmahnu rukom, nasmiješi se zagonetno, i reče: O tome ćemo drugi put, kad se završi ostavinska rasprava.

(Meni bi nezgodno da mu kažem da ga nisam shvatio, pa samo rekoh, ma ja).

Rekoh mu da nauka i religija ne znaju za ove detalje, i da sve drugačije objašnjavaju. On zavrnu očima i reče: Ne spominji ih, molim te!

13:02 RELIGIJA I NAUKA

Zemlja mu je jako draga ... da, baš mu je draga. Velike simpatije gaji prema nama. Strašno ga raduje što imamo veliki broj raznih religija, i što su se one toliko finansijski osamostalile, da im On uopšte nije potreban.

I još reče: Dragane, ja sam zamislio da religija i nauka, u suradnji, a sa dvije različite pozicije, otkrivaju tajne života. To sam zamislio kao jednu predivnu igru u kojoj svi treba da učestvuju, i uživaju.

A, pogledaj šta vi radite, totalno ste ih korumpirali, i koristite ih za svoje ratove. Edukujte se, i primjenjujte naučeno da bi ste se razvijali i živjeli u miru.

Još reče: Ostavio sam vam napisano šta treba da radite, a vi ste to sakrili sami od sebe. Onda ste napisali šta vama odgovara, i još uvijek dopisujete ... e, zato sam prestao da se brinem za vas.

Samo vas gledam i ibretim se.

Ako zaista želite da živite u miru, prestanite sa laganjem. Istina i iskrenost su neodvojivi.

Vraćajući se u sredinu prostora On stade, podlakti se na neku omanju galaksiju, blago se nagnu prema meni, i gledajući me u oči reče tihim, upozoravajućim glasom: Ovo što si danas vidio ovdje, bolje nemoj nikome govoriti, misliće da si skroz poludio.

I stvarno, dugo sam krio, ali ... ne mogu više ... popuštam ... valjda godine me pritisle, a i ove tablete više ne djeluju.

00:13 O VREMENU

I to tako ide milionima, a možda i stotinama godina. Niko ne zna koliko to traje, jer On ne voli da priča o vremenu.

Sjećam se, kod našeg prvog susreta primjetio sam da ne nosi sat na ruci. Iznenađen, pitao sam ga: Nama su rekli da si svijet napravio za sedam dana i sedam noći, ako nemaš kalendar, nemaš sat – kako si znao koliko je to trajalo?

Sleže ramenima i reče: Pa, vidiš da ovdje u prostoru nema dana i noći. Kako vi to tamo mjerite, i šta pričate jedni drugima ...!?

Dragane, u prostoru u kojem ja vladam, uvijek je pravo vrijeme, početak i kraj su neodvojivi, i to je trenutak koji traje vječno.

(Koji mir u glavi, pomislih, a kod nas pune bolnice onih što misle da im je vrijeme prošlo).

Rekao sam mu da smo podijelili Planetu u 24 zone, i da svaka ima neko svoje vrijeme. Eto, toliko daleko idemo sa podjelama da kod nas obični glagoli imaju više vremenskih oblika.

On se nasmija i reče: Pričas gluposti ... vrijeme je jedno za sve!

(Ima tu nešto interesantno, u tome što On priča o vremenu, ali ... ja to nisam mogao dokučiti).

11:12 DUŽINA ŽIVOTA

Htio sam da ga zamolim da promijeni nešto u našim životima, da nam da bar malo više vremena, pa ga upitah: Zašto nam nisi dao duži život?

Ja sam vam dao dovoljno vremena da živite, uživate i budete korisni kao dio jedne beskonačne priče, a vi uporno hoćete da tu beskonačnost strpate u svoj život.

Zar to nije sebično.

(Bilo me sramota što sam ga pitao, ali već je bilo kasno).

A onda, valjda da mi pojasni, reče: Vi želite da vladate vremenom. Hoćete da u momentu kada uberete grožđe, ono postane stogodišnje kvalitetno vino. I to vam nauka ne omogućava, već idioti presvučeni u odore naučnika, koji vas lažu i stalno vam obećavaju nemoguće.

Dobro, dobro, prekinuh ga, izvini što sam te išta pitao ...

(A, bio je 100% u pravu, stvarno smo budale).

Ipak da bi mu objasnio brzinu života na Zemlji u koju mi stalno upadamo, rekoh mu da se trudimo da za života prođemo što više, i da se tu često gubimo.

On raširi ruke i objasni: Ma Dragane! Kada ne žuriš u životu dosta toga stigneš, a kada žuriš, dosta toga preskočiš.

05:34 INOVACIJE

On osjeti moju nelagodu i posramljenost, te vješto promijeni temu govoreći o njegovim planovima. Pričao mi je sa zanosom detalje njegovih novih, zaista veličanstvenih kreacija, mada ja pola nisam shvatio, a drugu polovinu nisam zapamtio.

Tada me pozvao da dođem na svečano otvaranje novog modela "eko kosmosa", u kome su uspješno otklonjeni nedostaci ranijih verzija. Kaže da je to zadnja riječ kosmičke tehnologije ... zapanjujuće! I što je najvažnije Dragane, istina će biti digitalizovana i mnogo dostupnija za sve koji je žele znati.

Pogledah na sat, prihvatio sam sa zadovoljstvom, ali sam mu naglasio da ja mogu doći tek u 4:25, uz to, želio sam da mu pomognem, pa sam mu ponudio da povedem neke naše eksperte za eko sisteme.

Grohotom se nasmija i reče: Tvojim glupostima se vazda mogu smijati.

(Tako mi i treba kad stalno gledam na sat, i vjerujem ekspertima).

03:22 KNJIGA ŽIVOTA

Rekoh mu da me sramota što sam tek nedavno čitao njegovu Knjigu života. On me malo smiri kada reče da se ona čita kada je čovjek zreliji.

Rekoh mu da sam pronašao svoju stranicu i pažljivo je pročitao. I da sam tek tada shvatio ko sam, šta sam, i šta ja ovo radim.

U predgovoru knjige si rekao da razumijevanje i skromnost budu naš vodič kroz život. Od kada sam to usvojio, pronašao sam svoj mir, i radim samo ono što najbolje znam.

Onako velik, još se ispravi, okrenu prema meni, priđe i ozbiljnim glasom reče: Dragane, molim te, pronađi način da saopštiš ljudima to što si otkrio. Ohrabri ih da čitaju i da pronađu svoje stranice.

Rekao je "molim te", znači zaista mu je stalo do nas. Obećao sam mu da ću to činiti dok sam živ.

01:55 BESMISAO RATOVANJA

Dragane, ja ovdje imam samo rješenja, a vi tamo, izgleda, samo probleme.

Sve je jednostavno, ali vi više vjerujete imperijama nego meni. One korumpiraju religije obećavajući vam moju pomoć, a dok je vi čekate, oni vas pljačkaju. Kada shvatite da ste prevareni već je kasno.

Onda se pojavi nova imperija i vi ste već u ratu, nadajući se da će ona riješiti sve vaše probleme. I tako se smjenjuju imperije.

Stavi mi ruku na rame, i očinskim glasom reče: Ma okanite se više tih ratova. Ako pametno trošite resurse, na opšti razvoj, imaćete dovoljno vremena da naučite kako pronaći drugu planetu koja ima iste ili bolje uslove za život, a kada i njene resurse potrošite, idite dalje.

To je koncept koji sam vam namijenio.

Ja sam napravio bezbroj divnih planeta i rasuo ih po prostoru. Život se odvija na svakoj od njih, ali u različitim je fazama. Sa drugačijim vašim ponašanjem na svakoj ste dobrodošli.

Zapamtite - Planeta Zemlja nije vaš kraj, već predivno mjesto da se oporavite od prošlog puta i pripremite se za jedno novo putovanje.

Vi ste jedni od mnogih nosioca života u prostoru, zato se morate ponašati odgovorno.

Dragane, reci ljudima da ste mnogo važniji nego što mislite.
Gore glave, i vjerujete jedni drugima.

13:15 DOM JE SVE OKO NAS

Mjesec sam vam stavio samo da napravite prve korake, poput hodalice koju vi dajete svojoj djeci dok ne ojačaju.

Sunčev sistem je vaše obdanište.

A kada ojačate putujte dalje, prelazeći sa planete na planetu, baš kao kada sa kamena na kamen prelazite preko vode.

I reci ljudima da dom nije samo kuća, ulica, grad, kontinet ili planeta. Čitav moj prostor je vaš dom. Dobro došli.

Nakon ovih njegovih riječi potpuno mi se promijenio način razmišljanja, i sve što sam do sada naučio dobro se zaljuljalo.

I gle, nisam se prepao niti zbunio.

Umjesto straha osjetih ogromno zadovoljstvo, jer tek sada sam u prilici da prepoznam šta je od naučenog tačno i korisno, a šta ne. Šta nosim dalje, a šta odbacujem odmah sada.

21:14 NISMO SAMI

U tom trenutku negdje nešto puče.

Bog me pogleda, skoči i viknu - Da ovo nisu opet oni tvoji, aaa?

Ja sam pretrnuo, zbunih se, znajući da smo mi vazda spremni za belaj. Umalo od stida u zemlju da propadnem, ali nisam, jer srećom kod Boga u prostoru taj izraz ništa ne znači.

Na moju zbunjenost, On se šeretski nasmija, i reče: Ma, niste mi vi jedini ... Ne boj se, ovo je u jednom sasvim drugom kosmosu.
(Nekada mi se čini da On ne zna koliko ih ima?).

Osjetio sam da mi pade kamen sa srca, a sam ne znam kako, jer u bestežinskom stanju ništa ne pada - sve lebdi.

I dok se spremao da krene, reče: Dragane, nastavi širiti pozitivnu energiju i reci ljudima da se ne plaše. Mnogo lijepoga sam vam namijenio i morate doći do toga, a na tom putu nekoj generaciji će biti teže, a nekoj lakše.

Sve je do vas, zato, organizujete se i pomažite jedni drugima.

11:55 DOVIĐENJA

Ne mogu opisati svoju sreću i osjećanja nakon što mi je ovo rekao.
Kroz stisnuto grlo, jedva mi prođe: Hvala ti Bože.

Vidjevši suze, On me zagrlji da me ohrabri, i tiho reče: Nemoj, molim te!
Kada sam se smirio, upitah ga: Mogu li da ispričam ljudima bar ponešto o Tebi?

Sa onim njegovim širokim i iskrenim osmijehom reče:
Ma, može ... ionako ti niko neće ništa vjerovati.

Čuvaj se, ima svakakvih budala danas, rekoh mu brižno dok je odlazio, On samo viknu: Vozdra Draganeeee! I zamače za prvu galaksiju.

16:23 NA PUTU KA ZEMLJI

Ponosan na naše prijateljstvo, i ohrabren njegovim pristankom da sve ovo saopštım čovječanstvu, ja uskočih u Zvezdanu prašinu koja je upravo kretala ka Mliječnom Putu.

I, evo me, već sam tu.

Ako vam ponešto od ovoga što sam vam saopštio izgleda nejasno, ili ako ne vjerujete, ne mari. Svi znamo da je danas najteže povjerovati u istinu.

Ja samo govorim što sam prošao, vidio, dotakao - doživio.

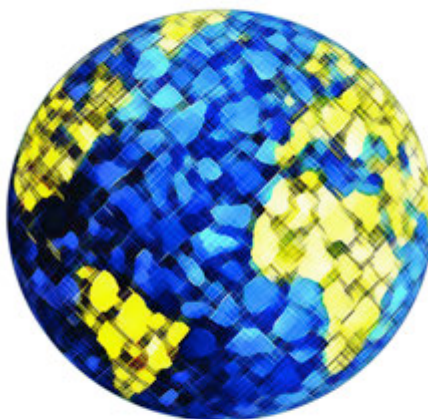
Kao potvrdu istinitosti naših druženja, prilažem kopiju teksta koji sam sam napisao. Original je depozit u Božijoj arhivi gdje je sve zapisano, a jednu kopiju zadržava autor.

Zbog prolaska kroz razna magnetska polja na putu ka Zemlji, slike iz telefona su nestale, ali ja sam ipak uspio sačuvati neke, doduše u sjećanju, i evo prilažem ih uz ovaj tekst.

PS - Možda vam se učini da je ovo čista fikcija, ili još gore teorija zavjere, ali ja vas moram upozoriti, da je svaka sličnost sa stvarnim životom ubjedljiva, potpuno realna i maltene, identična.

Nadam se, nekom drugom prilikom ću reći više o našim druženjima, jer što više znamo o Bogu, znamo više i o nama samima ... i obratno.

(Baš ovo dobro zvuči - Zar ne !)

23:59 BILJEŠKA O AUTORU

Kao što se vidi iz ovog teksta, zbog izuzetno bliske veze sa Bogom, i čestih susreta s njim, autor je ponekad odsutan iz sredine u kojoj živi, pa se može steći pogrešan dojam, da je na terapiji.

AKO JE ISTINA DA SE NA GREŠKAMA NAJBOLJE UČI,
MI BISMO MOGLI BITI CENTAR ZA OBRAZOVANJE
CIJELOG SOLARNOG SISTEMA, A ... MOŽDA I ŠIRE.

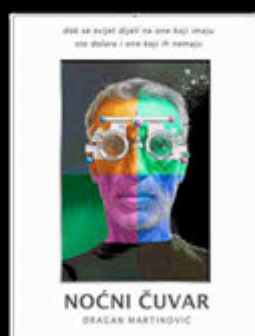

DRAGANOVA BARKA

LANGUAGE - BOSIAN/CROATIAN/SERBIAN

DRAGAN'S ARK

LANGUAGE - ENGLISH

NOĆNI ČUVAR

LANGUAGE - BOSIAN/CROATIAN/SERBIAN

CONNEXION

LANGUAGE - ENGLISH

CONNEXION

LANGUAGE - BOSIAN/CROATIAN/SERBIAN

PRIJE ILI POSLIJE

LANGUAGE - BOSIAN/CROATIAN/SERBIAN

GRAD U KOTLINI

LANGUAGE - BOSIAN/CROATIAN/SERBIAN

